

XIN ĐỨC CHÚA GIÊSU HÀI ĐỒNG ĐẾN!

... Nơi một lớp tiểu học có 32 trẻ nữ. Cô giáo tên Gertrude. Cô là nữ cán bộ cộng sản cuồng tín và vô cùng thâm độc. Cô biến lớp học thành nơi đào tạo những đứa trẻ vô thần. Các trẻ là con em của các gia đình Công Giáo. Nhưng vì sợ hãi trước giọng nói chanh chua của cô giáo không một trẻ nào dám hé môi cãi lại.

Trong tư cách Cha Sở họ đạo - với ý thức sâu xa về hiểm họa cộng sản vô thần - tôi thường quy tụ tất cả trẻ em nơi nhà thờ vào mỗi Chúa Nhật để dạy giáo lý cho chúng. Tôi đặc biệt chuẩn bị cho chúng xưng tội và rước lễ lần đầu. Sau đó tôi nhắc nhở và hướng dẫn chúng thường xuyên lãnh hai Bí Tích Thánh Thể và Giải Tội.

Điều đáng nói là cô giáo Gertrude như được quỷ thần trợ lực khiến cô có thể nhận ra tức khắc đứa học trò nào sáng hôm đó đã rước Mình Thánh Chúa! Cô lăng mạ, chửi rủa và không để các trẻ đó một phút yên thân! Trong số các trẻ nữ nổi bật bé Angèle 10 tuổi. Angèle rất thông minh luôn dẫn đầu lớp. Nhưng bé không bị bạn bè ghen tương vì bé ngoan hiền và luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ các bạn.

Một ngày, Angèle đến xin tôi cho phép rước lễ hàng ngày. Tôi hỏi: "Con có biết rõ điều con xin đưa đến hậu quả nào không?" Bé thưa: "Con nghĩ là cô giáo khó lòng bắt lỗi con. Trái lại, con sẽ học hành chăm chỉ hơn nữa. Ngày nào được rước Đức Chúa GIÊSU ngày đó con cảm thấy có sức mạnh hơn. Rồi Cha bảo con phải làm gương sáng. Mà để làm gương sáng, con cần được Đức Chúa GIÊSU ban cho con sức mạnh!"

Tôi chấp nhận lời xin của bé Angèle nhưng trong lòng mang nhiều lo lắng.

Kể từ ngày đó, lớp học trở thành hỏa ngục đối với cô bé mảnh khảnh ngoan hiền Angèle. Dầu có thuộc bài, làm bài giỏi giang đến đâu đi nữa, bé vẫn bị cô giáo hết lời nguyền rủa. Angèle trở thành đích điểm lăng mạ của cô giáo. Ngày nào cô bé cũng bị cô giáo gọi lên hạch hỏi đủ chuyện với thâm ý bắt bí khiến bé luôn câm miệng! Thật ra đây chỉ là trò chơi vừa ác độc vừa bần tiện. Bởi lẽ, trong trận chiến, người thắng trận vẫn luôn luôn là cô giáo!

May mắn thay bé Angèle vẫn can đảm đứng vững, ngày ngày đương đầu với sức tấn công vũ bão của cô giáo .. Bỗng nhiên một sớm một chiều, bé Angèle trở thành trẻ nữ nổi tiếng trong làng. Bé là biểu tượng cho sức mạnh tinh thần, cho kho tàng Đức Tin mà hết mọi tín hữu Công Giáo Hung-gia-lợi cố gắng bảo tồn.

Đúng ngày 17 tháng 12 cô giáo Gertrude nghĩ ra một trò chơi ác độc với dụng ý tiêu diệt hoàn toàn tâm tình tôn giáo của các trẻ nữ đối với Lễ Giáng Sinh linh thiêng và trọng đại.

Sáng hôm ấy, như thường lệ, cô gọi bé Angèle lên đứng trên bục. Cô lần lượt chất vấn: "Nếu mẹ em gọi em thì em làm gì?" Angèle thưa: "Nếu mẹ gọi thì em đến!" - "Em đến vì em hiện hữu. Nhưng nếu mẹ gọi ông già râu xanh hay cô bé quàng khăn đỏ thì những người này có đến không?" Cô giáo hỏi tiếp. Angèle rụt rè trả lời: "Những người này không đến vì họ chỉ là nhân vật trong chuyện thần thoại". Cô giáo đắc chí nói: "Em trả lời thật thông minh! Vậy thì, nếu bây giờ em gọi Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng, Chúa có nghe tiếng em không?" Như được sức mạnh thiêng liêng trợ giúp Angèle mạnh dạn thưa: "Có, em tin là Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng nghe tiếng em gọi!"

Cô giáo Gertrude hí hửng vì thấy bé Angèle rơi vào tròng thâm hiểm. Cô trịnh trọng nói với cả lớp:

- Bây giờ chúng ta làm thử. Mọi người cùng kêu to: "Xin Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng đến!" Một, hai, ba ...

Cả lớp cúi đầu im lặng như tờ. Cô giáo cười đắc thắng: "Thấy chưa? Không ai dám gọi vì các em biết rằng Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng không đến! Chúa không đến vì Chúa không hiện hữu, giống y như không có ông già râu xanh hay cô bé quàng khăn đỏ!"

Bỗng chốc như được thông truyền sức mạnh, bé Angèle phóng nhanh đến đứng giữa lớp và nói:

- Nào, chúng mình cùng gọi Chúa đến. Tất cả cùng nói: "Xin Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng đến!"

Trong nháy mắt, cả 31 trẻ nữ đồng loạt đứng lên, chắp tay trước ngực và cùng kêu lên: "Xin Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng đến!"

Và phép lạ xảy ra. Mọi ánh sáng trong phòng như dồn về phía cửa ra vào. Cánh cửa từ từ mở ra. Ánh sáng lan rộng rực rỡ và trở thành bầu lửa. Rồi trong bầu lửa xuất hiện Cậu Bé mặc áo trắng tinh. Cậu Bé chỉ mỉm cười khoan dung với các trẻ nữ nhưng không nói lời nào. Sau đó Cậu Bé biến đi cùng với bầu lửa. Cánh cửa từ từ khép lại.

Bỗng một tiếng thét kinh hãi vang lên. Cô giáo Gertrude - đôi mắt lộn tròng, gương mặt thất thần - hét lớn: "Chúa đã đến! Chúa đã đến thật!" Thét xong, cô đâm đầu chạy ra khỏi lớp và đóng sập cửa lại!

Câu chuyện đến tai tôi và trong tư cách Linh Mục chính xứ, tôi có thể quả quyết: "Chuyện đã thật sự xảy ra đúng theo lời các trẻ nữ kể lại!"

Về phần cô giáo Gertrude, cô bị mất trí và được vào nhà thương điên.

... "Mặc dầu không còn gì để trông cậy, ông Abraham vẫn trông cậy và vững tin, do đó ông đã trở thành tổ phụ nhiều dân tộc, như lời THIÊN CHÚA phán: "Dòng dõi ngươi sẽ đông đảo như thế". Ông Abraham đã gần 100 tuổi, nhưng ông vẫn vững tin không nao núng, khi nghĩ rằng thân xác ông cũng như dạ bà Sara đều đã chết. Ông đã chẳng mất niềm tin, chẳng chút nghi ngờ lời THIÊN CHÚA hứa; trái lại, nhờ niềm tin, ông đã nên vững mạnh và tôn vinh THIÊN CHÚA, vì ông hoàn toàn xác tín rằng: điều gì THIÊN CHÚA đã hứa thì Ngài cũng có đủ quyền năng thực hiện. Bởi thế, ông được kể là người công chính" (Roma 4,18-22).

(Maria Winowska "Les Voleurs de Dieu", Editions Saint Paul, 1989, trang 103-113)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt